

fra Erhvervslivet og endnu mindre til, at der er Orden i Statens Finanser. I hvert Fald Finansministeren har jo netop i de sidste Dage givet Vidnesbyrd om, at helt godt maa det ikke staa til med Ordenen i Finanserne, naar en Lovgivning som den, vi nu har faaet forelagt, anses for paa-krævet. Men ved Nytaarsfesten maatte Finansministeren selvfølgelig frem og tale om Tillægsbevillingslovforslaget og andet, og han fik Mod af Formandens Tale. Det hedder i Referatet, at „saa slog han paa sit Glas“ — det burde han ogsaa gøre, naar han taler her, det vilde give Talen lidt mere festlig Karakter, end den har, naar den højtærede Finansminister ellers taler — og saa afviste han kategorisk alle de Indvendinger, ikke blot dem, han kendte, men ogsaa dem, han formodede der kunde gøres mod Regeringen, og saa sagde han: Regeringen har stræbt henimod en Balance, som nu er godt i Sigte. Mere end til „godt i Sigte“ kunde den højtærede Finansminister dog ikke ved den paa-gældende Lejlighed stramme sig op, han naaede ikke Venstres Formand, som allerede saa denne Orden i Finanserne og denne frigjorte Følelse i Erhvervskredsen. Den Sætning, som Finansministeren brugte, er den staaende, den er en Gang for alle sat, den bruges ved alle Aarets tilbagevendende Taler, den er brugt Gang paa Gang i de 4 Aar. „Balance er i Sigte“, og da vi i Gaar hørte Finansministeren her, lød det ogsaa: Balance er i Sigte — det var det eneste, han kunde anvise. Ordenen, Balancen, er nemlig ikke til Stede. Det viser det Tillægsbevillingslovforslag, som jeg ellers ikke skal fæstne mig ved, da det kun er rent foreløbige Tal, dette Forslag indeholder, Tal, som vil undergaa betydelige Forandringer, inden vi ved tredje Behandling vedtager Tillægsbevillingslovforslaget. Men nu Realiteten i dette Tillægsbevillingslovforslag, som Finansministeren ledsagede med en Tale, som i høj Grad vrimlede af Tal paa lignende Maade som den Tale, vi nu hørte af Venstres Ordfører, Sammenligningstal, Aarrækker, stillet op jeg ved ikke til hvad Formaal; men der var Masser af Tal baade i den Tale, vi hørte i Dag, og den, vi hørte, da Tillægsbevillingslovforslaget blev forelagt. Realiteten skjules alligevel ikke af alle disse Tal, den Realitet nemlig, at Finanslovforslag og Tillægsbevillingslovforslag til dette Øjeblik opgøres med et Underskud paa 26 Mill. Kr. Men dertil kommer, at man for at naa til et saa lille Underskud har opført 10 Mill. Kr. Statslaan paa dette Tillægsbevillingslovforslag,

hvilket forøger det reelle Underskud til 36 Millioner. Hertil kommer det, som allerede det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har paapeget, at man endnu ikke paa dette Stadium har regnet med de virkelige Udgifter til Forrentning af Dollarslaanene, og at Udgifterne hertil bliver 9 Mill. Kr. større end beregnet paa det foreliggende Forslag, saaledes at vi i dette Øjeblik er i Stand til at konstatere i det mindste et Underskud paa 45 Mill. Kr. Men dette er jo neppe Enden. Der kommer nok forskellige Overraskelser endnu og forskellige Ting, der skal ændres paa det foreliggende Tillægsbevillingslovforslag, og der er derfor ikke Grund til at fordybe sig i Tallene paa dette Stadium, men blot Anledning til at nævne dette Faktum, at de 45 Mill. Kr.s Underskud dog ikke er større, end at Finansministeren mener at kunne tale om, at Balance er i Sigte. Hvis vi lægger dette Underskud til de foregaaende Aars Underskud, er det et respektabelt Resultat paa mellem 5 og 600 Mill. Kr.s Underskud, denne Regering har præsteret paa 4 Aar. Jeg indrømmer, at der skal mange Tal til for at borteliminere disse 5 til 600 Mill. Kr. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Martin Hansen kommer til at anstrenge sig endnu mere for at finde Tal frem, hvis det skal lykkes ham at faa denne Kendsgerning ud af Verden. Men saaledes ser i Øjeblikket den højtærede Stats- og Finansministers „Balance i Udsigt“ ud, og saaledes ser det ud med den Orden i Finanserne, som Venstres københavnske Formand talte om ved Banketten i Paladshotellet. Med Hensyn til Erhvervslivet, der aander frit, ser det jo saadan ud, at der i Øjeblikket er 60 000 arbejdsløse, og at der endnu ikke i disse 4 Aar har været en eneste Periode med blot tilnærmelsesvis normal Arbejdsløshed. En fuldkommen abnorm og uhyre vanskelig Situation har hersket for Erhvervslivet gennem disse Aar og hersker den Dag i Dag, og desuagtet har Venstre Dristighed nok til at tale om, at nu aander Erhvervslivet igen frit.

Den højtærede Finansminister grundede i sin Fremsettelsestale sit Haab om Bedring i Tilstandene bl. a. paa flere Millioners Overskud af Statsvirksomhederne. Jeg synes, at Finansministeren skulde tale saa smaat om Overskud af de Virksomheder, han i Øjeblikket dirigerer. Disse Statsvirksomheder, for hvilke Ministeriet har Ansvaret, forrenter jo ingen Anlægs kapital, de henlægger intet til Fornyelse og Amortisation og intet til den stadig voksende Pensionsbyrde. Hvis de saakaldt socialistisk styrede Kommuner drev deres Virksomheder paa